

Cor Jove de l'Orfeó Català & Ensemble Vocal Pro Musica de Porto

La Casa dels Cants

Diumenge, 14 d'abril de 2024 – 11.30 h

Sala de Concerts

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Membre de:

Programa

Ensemble Vocal Pro Musica de Porto

Filipe Cerqueira, *piano*

José Manuel Pinheiro, *director*

Cor Jove de l'Orfeó Català

Paul Perera, *piano*

Pablo Larraz i Oriol Castanyer, *directors*

I part

COR JOVE

Joan Cererols (1618-1680)

Regina caeli

Ferran Sor (1778-1839)

O Crux

Pau Casals (1876-1973)

Nigra sum

Josep Vila i Casañas (1966)

Sanctus-Benedictus

Josep Ollé i Sabaté (1987)

Ave Virgo sanctissima

Eduard Toldrà (1895-1962)

Festeig, adaptació de Jordi Domènech (1967)

Xavier Pastrana (1977)

La casa que vull

Enric Morera (1865-1942)

La sardana de les monges

Baltasar Bibiloni (1936)

Ton pare no té nas, cançó popular mallorquina

Albert Guinovart (1962)

“Margarideta”, de *Retaule de cançons catalanes*

II part

ENSEMBLE PRO MUSICA

Fernando Lopes Graça (1906-1994)

Acordai

José Afonso (1929-1987)

Menino d'ouro, arranjamet de Joaquim dos Santos (1977)

Menino do Bairro Negro, arranjamet de Joaquim dos Santos

Balada de outono, arranjamet de José Firmino (1931-2023):

Solista: Tomás Franco

Coro das maçadeiras, cant de treball de Póvoa de Lanhoso

José Lopes Gato

Alentejo, Alentejo

José Manuel Pinheiro (1966)

Ferreiro, guarda a filha, cançó popular portuguesa

Escondido, cançó popular argentina

Luiz Bonfá (1922-2001)

Manhã de Carnaval, arranjamet de José Manuel Pinheiro

Antonio Carlos “Tom” Jobim (1927-1994)

Água de beber, arranjamet de José Manuel Pinheiro i Jurgen Kreffter (1966)

Irving Berlin (1888-1989)

Puttin' on the Ritz

CANTS COMUNS

José Afonso – arranjamet de Fernando C. Lapa (1950)

Maió, maduro maió

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera

Durada del concert:

Primera part, 35 minuts; Pausa de 15 minuts; Segona part, 35 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#òpera #gransfigures #estrenes

Poema

Paradísia

La por no sap qui ets,
desconeix el desig de les mans,
l'infinit de les ardències,
la quietud dels teus estanys,
la virtut amortallada dels teus regnes,
les alzines negres que enfosquen
tots els llacs, totes les lluernes.

Som fruits i espines de temps
dintre l'aigua que fumeja
en el foc a dins del foc
entre espectres i tenebres.

Una forma de bellesa
viva en la foscor.

Lluny de la temença.

Laia Llobera

Paradísia (2023)

Comentari

El concert arrenca amb la commemoració del cinquantè aniversari de la Revolució dels Clavells, que el 25 d'abril de 1974 va marcar el final de la dictadura i l'inici d'un règim democràtic a Portugal.

Nombroses cançons de protesta van tractar de les qüestions socials, polítiques i culturals de l'època, com *Acordai* de Fernando Lopes Graça, que insta a despertar davant l'opressió i a la lluita per la llibertat.

Un altre compositor destacat del gènere va ser José Afonso, autor de *Menino d'oiro* i *Menino do Bairro Negro*. Totes dues condemnen la dura realitat en què viuen els infants; la primera descriu un nen que s'ha de guanyar la vida en una mina de carbó i la segona denuncia la manca de formació i habitatge digne de les famílies desfavorides. *Balada de outono* descriu la tardor com a metàfora de canvis socials i polítics, en un arranament de José Firmino, que va coincidir amb Afonso a la ciutat universitària de Coïmbra.

Les segueix una selecció de cançons folklòriques més desenfadades, com el *Coro das maçadeiras* o el *Cante alentejano* –patrimoni cultural immaterial de la humanitat declarat per la UNESCO el 2014– i un petit viatge per la música llatinoamericana –una cançó popular argentina, *Manhã de Carnaval* i *Água de beber*– per acabar a ritme de jazz amb *Puttin' on the Ritz*.

La segona part del programa és una mostra de patrimoni coral català, tant de música sacra com de cançons populars i obres d'autor. Dos compositors de l'anomenada escola montserratina – Joan Cererols i Ferran Sor– signen, respectivament, dues peces tan contrastants com *Regina caeli* –un doble cor festiu– i la profunda i emotiva *O Crux*. La vinculació amb Montserrat també és present a *Nigra sum*, un dels motets de Pau Casals per a l'Escolania. L'apartat de música sacra acaba amb dos compositors contemporanis de generacions diferents: de Josep Vila i Casañas, el *Sanctus-Benedictus* de la missa del mateix nom, i de Josep Ollé i Sabaté, *Ave Virgo sanctissima*.

La darrera secció inclou l'alegre i emotiva *Festeig* d'Eduard Toldrà, *La casa que vull* de Xavier Pastrana, *La sardana de les monges* d'Enric Morera, la popular *Ton pare no té nas* –en un còmic arranament de Baltasar Bibiloni– i la igualment coneguda *Margarideta*, en la versió d'Albert Guinovart per a l'Orfeó Català.

Els cants comuns seran *Maio, maduro maio*, novament de José Afonso, i l'emblemàtic *Cant de la Senyera*, himne de l'Orfeó Català.

Albert Torrens, periodista i director de la «Revista Musical Catalana»

Avançament de temporada
2024-2025

Palau
de la Música
Catalana

—Palau 100

03.10.24

Filharmònica de Viena & Gatti
—*Simfonia núm. 10* de Xostakóvitx

29.10.24

Connolly, Anima Aeterna Brugge
& Heras-Casado
—*Simfonia "Wagner"* de Bruckner

04.11.24

Kozhukhin, Filharmònica
de Luxemburg & Gimeno
—*Pini di Roma* de Respighi

21.11.24

Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale
Gent & Herreweghe
—*Concert per a piano núm. 4*
de Beethoven

13.01.25

Dueñas, Philharmonia Orchestra
& Alsop
—*Romeu i Julieta* de Prokófiev

26.01.25

Royal Concertgebouw Orchestra
& Mäkelä
—*Vida d'heroi* de Strauss

17.02.25

Ensemble I Gemelli & González Toro
—*Vespro della Beata Vergine*
de Monteverdi

10.03.25

Balthasar Neumann Chor & Orchester
& Hengelbrock
—*Missa solemnis* de Beethoven

23.03.25

musicAeterna & Currentzis
—*Simfonia núm. 9* de Bruckner

23.04.25

Pires, Bezuidenhout, English Baroque
Soloists & Gardiner
—*Simfonia "Praga"* de Mozart

05.05.25

Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding
—*Simfonia "Tità"* de Mahler

26.05.25

Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding
—*Simfonia "Resurrecció"* de Mahler

Abonaments ja disponibles a partir de 230 euros.
Abonaments a la carta a la venda a partir del 8 de maig
i entrades individuals a partir del 22 de maig.
Més informació a palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.

Biografies

Ensemble Vocal Pro Musica de Porto

L'Ensemble Vocal Pro Musica és un cor fundat a Porto el 1991 pel director José Manuel Pinheiro i alguns dels seus alumnes, i compta actualment amb més de cent membres actius. Al llarg dels anys ha participat en concursos i festivals internacionals, i també ha interpretat repertori que va des de la música popular a la contemporània, passant pel jazz i els cors simfònics. Ha guanyat diversos premis en concursos internacionals, entre els quals el primer premi i diploma d'or en la categoria de música sacra, així com el gran premi del Concurs de Venècia (setembre del 2007) i, més recentment, una medalla d'or en la categoria de música sacra i el premi a la millor interpretació del Concurs Cantat 2018 a Praga. Actua *a cappella*, acompanyat al piano per Filipe Cerqueira i Miguel Hespanhol, també en col·laboració amb altres grups vocals i amb diverses orquestres nacionals i internacionals. L'Ensemble Vocal Pro Musica és grup resident del Conservatori de Música de Porto, institució amb la qual manté un acord de cooperació.

José Manuel Pinheiro, director

Nascut a São Mamede de Infesta (Matosinhos), es va llicenciar en composició al Conservatori Nacional. Al Conservatori de Música de Porto va estudiar piano i part del curs general de violí i cant. És llicenciat en música per la Universitat de Aveiro i té el Màster en Educació Coral, amb matrícula d'honor, de la University of Roehampton de Londres. En el terreny de la direcció coral-orquestral i de la pedagogia, ha fet cursos a Espanya, Anglaterra, Alemanya, Holanda i Àustria. La seva activitat principal se centra en la pedagogia, l'educació i l'animació cultural musical. És professor d'organologia i acústica musical al Conservatori de Música de Porto i de classes de conjunt al Curs de Música Silva Monteiro.

Cor Jove de l'Orfeó Català

©Ricardo Ríos

Està integrat per una seixantena de cantaires de setze a vint-i-cinc anys. Fundat el 1986, actualment Pablo Larraz i Oriol Castanyer en són els directors i Paul Perera el pianista.

Ha col·laborat amb l'OBC, OSV, London Symphony Orchestra, Gulbenkian Orchestra de Lisboa, Ensemble Pygmalion, ONCA, Orquestra de Cambra Terrassa 48 i The Tallis Scholars, entre altres formacions. També ha treballat amb els directors H. Christophers, R. Pichon, G. Nosedá, S. Rattle, S. Halsey i P. Phillips.

Ha actuat a Barcelona, Girona, Tarragona, Cervera i Sabadell, i a Sevilla, Granada, Las Palmas, així com també a Polònia, Alemanya, Àustria, la República Txeca, Holanda i el Regne Unit. Ha enregistrat *Aigües de primavera* (2010), *Requiems* (2013) de Mozart i de Fauré, per a Columna Música, i *Musicals!* (2017, Palau Records) d'A. Guinovart.

Ha estrenat el *Requiem* d'Albert Guinovart, la producció *Harmonium* de John Adams, al cicle Palau 100, amb l'Orfeó Català, Cor de Cambra del Palau i OBC, dirigits pel mateix compositor, i una nova producció escènica de l'òpera *Dido & Aeneas* de Henry Purcell, amb direcció escènica de Marc Rosich i musical d'Esteve Nabona.

Aquesta temporada 2023-24 cal destacar els concerts amb l'OBC, dirigits per Marta Gardolińska, amb *La Creació* de Haydn; amb la Cobla Marinada, amb fragments de *L'Atlàntida* de Falla transcrita per a cobla, entre altres obres, i la participació en la versió de concert del musical *Sweeney Todd* de Sondheim, dirigit per Andreu Gallén.

El Cor Jove forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, que rep el mecenatge de la Fundación Banco Santander.

Oriol Castanyer, director

©Xavier Gómez

Codirector del Cor Jove de l'Orfeó Català

Inicià els estudis de música al Conservatori Municipal de Música de Sant Cugat del Vallès i els continuà al Conservatori Professional de Terrassa, al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona i al Conservatori Superior del Liceu, on obtingué el títol superior de piano amb el pianista Miquel Farré.

Paral·lelament, ha estudiat direcció coral amb Elisenda Carrasco, Xavier Sans, Mireia Barrera i Xavier Puig, i l'any 2013 es graduà en direcció coral per l'ESMUC, on estudià amb Josep Vila i Casañas i Johan Duijck.

Interessat en diversos estils musicals, forma part del grup de música tradicional i popular Amanida Folk, amb el qual ha ofert concerts arreu de Catalunya, Espanya, Portugal, Suïssa i França. Ha estat professor de cant coral al Conservatori de Terrassa i d'harmonia a l'escola de música Aula de So de Sant Cugat del Vallès.

Ha col·laborat amb la Fundació "la Caixa" com a pianista i director muntador en els concerts participatius del *Requiem* de Mozart i *El Messies* de Händel. Des del 2011 també col·labora amb el Servei Educatiu de l'Auditori de Barcelona com a director en els projectes Cantània i Canta Gran, i és convidat habitualment per impartir cursos i tallers per a diferents entitats i festivals (FCEC, SCIC, Corearte, AEMCAT...).

Va treballar amb el cor Lieder Càmera com a corepetidor i subdirector del 2008 al 2014. Ha estat pianista acompanyant del Cor Infantil de l'Orfeó Català i pianista del Cor Jove Nacional de Catalunya (2013-2017) i director de la Coral Sinera dels Lluïsos de Gràcia (2012-2019). L'any 2001 va fundar el Cor Aglepta, cor femení que dirigeix des d'aleshores, i actualment també és pianista i director del Cor Infantil Sant Cugat; així mateix, des de l'any 2016 és director de la Coral Sant Jordi. Des del setembre del 2022 assumeix la codirecció del Cor Jove de l'Orfeó Català.

Pablo Larraz, director

©Ricardo Rios

Director de l'Orfeó Català, del Cor Jove de l'Orfeó Català i director de l'Escola Coral.

Inicià els estudis musicals a Jaca (Osca), la seva ciutat natal. A Barcelona estudià magisteri musical a la UAB i piano amb Carme Poch al Conservatori Municipal, on n'obtingué la titulació superior el 2003. El seu interès per la música vocal el portà a formar part d'alguns cors destacats, com l'Orfeó Gracienc, la Coral Cantiga i Vozes de Al Ayre Español de Saragossa. També ha col·laborat amb el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, Coro Barroco de Andalucía, Cor Francesc Valls i diferents grups de música antiga. Després d'uns anys dedicats a la docència a l'escola primària i cors infantils, accedí als estudis de direcció coral a l'ESMUC, on treballà amb Josep Vila, Johan Duijck i Xavier Puig, estudis que finalitzà el 2010. També ha cursat estudis superiors de cant històric a l'ESMUC sota la tutela de Lambert Climent.

Ha estat director dels cors infantil i juvenil El Violet dels Lluïsos de Gràcia, Cor Jove del Conservatori de Girona (2013-2019, del qual va ser fundador) i del Cor Albada de l'ACM (2007-2013); entre els diversos cors d'adults amb els quals ha treballat cal destacar la seva trajectòria amb el Cor de Cambra de la Diputació de Girona (2008-2019). La temporada 2019-20 va ser nomenat director principal de l'Orfeó Català, en què havia estat assistent del director i coordinador i responsable pedagògic de la formació vocal i musical dels cantaires. A partir de la temporada 2022-23 assumeix la direcció de l'Orfeó Català, la direcció del Cor Jove de l'Orfeó Català i de l'Escola Coral. Recentment ha estat nomenat director de l'Orfeó Gracienc.

Com a pedagog ha col·laborat en diversos tallers de cant coral. Ha estat membre de l'equip tècnic de la CJC (Corals Joves de Catalunya) i ha format part de l'equip de professors dels cursos de direcció coral de la FCEC els darrers tres anys. Paral·lelament a la tasca com a director coral, s'ha consolidat com a tenor solista especialitzat en el repertori barroc. L'any 2014 va guanyar la Beca Bach, ha interpretat més d'una vintena de *Cantates* de J. S. Bach, el rol d'Evangelista de l'*Oratori de Nadal* del mateix compositor i diversos oratoris i obres de Händel, Carissimi i Mozart, entre altres autors.

Textos

Joan Cererols (1618-1680)

Regina caeli

Regina caeli, laetare, alleluja
quia quem meruisti portare,
alleluia,
resurrexit, sicut dixit, alleluja
Ora pro nobis, Deum, alleluja

*Reina del cel, alegreu-vos,
al·leluia.
Perquè aquell que meresquéreu
portar, al·leluia,
ha ressuscitat tal com digué,
al·leluia.
Pregueu Déu per nosaltres,
al·leluia.*

Ferran Sor (1778-1839)

O Crux

Text de Venancio Fortunato, bisbe de Poitiers (536-610)

O Crux ave, spes unica,
hoc Passionis tempore!
auge piis justitiam,
reisque dona veniam.

*Salve, oh Creu, la nostra única
esperança,
en aquest temps de passió!
Augmenta en els justos la gràcia
i concedeix el perdó als reus.*

Pau Casals (1876-1973)

Nigra sum

Text del Càntic dels Càntics 1,4a; 2,10b-12a

Nigra sum, sed formosa,
Filiae Jerusalem;
Ideo dilexit me Rex,
Et introduxit me in cubiculum
suum,
Et dixit mihi:

*Soc negra, però formosa,
filla de Jerusalem.
Per això el rei m'estimà
i m'introduí a la seva cambra
i em digué:*

Surge et venia mica mea,
Jam hiems transiit,
imber abiit et recessit,
Flores apparu eruent in terra
nostra,
tempus putationis ad venit.

*Aixeca't, amiga meva i vine.
L'hivern ha passat,
l'aiguat s'ha allunyat i se n'ha
anat,
han esclatat les flors a la nostra
terra,
ha arribat el temps de la poda.*

Josep Vila i Casañas (1966)

Sanctus-Benedictus

Sanctus, sanctus, sanctus
Dominus Deus sabaoth.
Pleni sunt caeli et terra gloria
tua.
Hosanna in excelsis.

*Sant, Sant, Sant és el Senyor,
Déu de l'univers.
El cel i la terra són plens de la
vostra glòria.
Hosanna a dalt del cel.*

Benedictus qui venit in
nomine Domini.
Hosanna in excelsis

*Beneït el qui ve en nom del
Senyor.
Hosanna a dalt del cel.*

Josep Ollé i Sabaté (1987)

Ave Virgo sanctíssima

Ave Virgo sanctíssima,
Dei Mater piíssima,
maris stella claríssima.
Salve semper gloriosa,
margarita pretiosa,
sicut liliu formosa,
nitens olens velut rosa.

*Ave, Verge santíssima,
Mare de Déu, la més pietosa,
la més brillant estrella del mar,
salve, sempre gloriosa,
perla valuosa
llueixes formosa com un lliri,
i fas olor de rosa.*

Eduard Toldrà (1895-1962)

Festeig

Text de Joan Maragall (1860-1911)

Sota les estrelles, d'espatlles al mar,
una galta humida, fresca de serena,
una galta suau i plena
és ben dolça de besar.

Entre dos silencis, bes silenciós,
com vares deixar-nos tremolant tots dos
dins la nit quieta, amb deixos ardents
de la migdiada i dels terrals vents.

El reberes silenciosa.
Mos llavis, dolços encar,
te van preguntar una cosa
i tu no vas contestar.

Què vaig preguntar-te?... Sols recordo el bes
i que se sentia la plena mar alta.
Tu, tota caiguda, semblaves malalta...
Oh, no hi tornaré mai més!

P'ró la flonja galta ruixada amb serena,
sota de ma boca, d'espatlles al mar;
p'ró la xafogosa nit d'agost serena,
ai, com la podré oblidar?

Xavier Pastrana (1977)

La casa que vull

Text de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

La casa que vull,
que la mar la vegi
i uns arbres amb fruit
que me la festegin.

Que hi dugui un camí
llucent de rosada,
no molt lluny dels pins
que la pluja amainen.

Per si em cal repòs
que la lluna hi vingui;
i quan surti el sol
que el bon dia em digui.

Que al temps de l'estiu
niuï l'oreneta
al blanc de calç ric
del porxo amb abelles.

Oint la cançó
del pagès que cava;
amb la salabror
de la marinada.

Que es guaiti ciutat
des de la finestra,
i es sentin els clams
de guerra o de festa:
per ser-hi tot prest
si arriba una gesta.

Enric Morera (1865-1942)

La sardana de les monges

Text d'Àngel Guimerà (1845-1924)

Al davant de l'ermita de Sant Rafel
les sardanes airoses pugen al cel,
i tothom sent en l'ànima dolçor de mel.

Sardanes com aquestes mai s'han sentit.
Fins les ballen els avis quan ve la nit.
I als genolls de les mares salta el petit.

Per planúries i serres escampa el vent
de la cobla les notes alegrement,
i fins l'ona s'hi acostà, que al lluny la sent.

En un coll de muntanyes hi ha un monestir.
De puntetes les monges van al jardí,
que les roses enceses, i el llessamí.

Les sardanes arriben fins als seus cors
amb gatzara i rialles dels balladors,
i entorn d'elles, els arbres, quines remors!

Dues monges, en l'ombra, les mans s'han pres;
ja se n'hi ajunten d'altres, i altres després;
les de més lluny s'acosten; tothom ja hi és.

Ballen totes porugues, ben dolçament;
enrogides les galtes, mig somrient,
i sos peus en la terra, ni menys se'ls sent.

Rondinant l'abadessa ja se n'hi va.
Sent-hi a prop, llagrimaja; no sap renyar,
que ella també n'és filla de l'Empordà.

La lluna que s'aixeca, les monges veu.
Pel damunt de la tàpia la cara treu,
i els hi diu, bondadosa: –Balleu, balleu!

Baltasar Bibiloni (1936)

Ton pare no té nas

Cançó popular mallorquina

Ton pare no té nas, ton pare no té nas, ta mare és xata
i es teu germà petit, i es teu germà petit té es nas de rata.

Ton pare fa es dinar, ta mare escura
i es teu germà petit talla verdura.

Ton pare és capellà, ta mare és monja
i es teu germà petit va per canonge.

Ton pare és una col, ta mare és prebe
i es teu germà petit és una ceba.

Ton pare és cocarroi, ta mare és coca
i es teu germà petit bada sa boca.

Ton pare fa ribells, ta mare gerres
i es teu germà petit adoba guiterres.

Ton pare s'ha perdut, ta mare el cerca
i es teu germà petit seu a la fresca.

Albert Guinovart (1962)

“Margarideta”, de *Retaule de cançons catalanes*

Cançó popular catalana

Margarideta, lleva't de matí
que n'és tard de matinada.
Margarideta, lleva't de matí,
que n'és tard de dematí.

Prou me'n llevaria jo,
si mitgetes en tenia,
prou me'n llevaria jo,
però mitgetes no en tinc, no.

Pere va a la plaça,
Pere ja l'hi compra
Pere ja l'hi porta
Pere ja és aquí.
Margarideta, lleva't de matí.

Margarideta, lleva't de matí
que n'és tard de matinada.
Margarideta, lleva't de matí,
que n'és tard de dematí.

Prou me'n llevaria jo,
si sabates en tenia,
prou me'n llevaria jo
però sabates no en tinc, no.

Pere va a la plaça,
Pere ja l'hi compra
Pere ja l'hi porta
Pere ja és aquí.
Margarideta, lleva't de matí.

Margarideta, lleva't de matí
que n'és tard de matinada.
Margarideta, lleva't de matí,
que n'és tard de dematí.

Prou me'n llevaria jo,
si faldilles en tenia,
prou me'n llevaria jo
però faldilles no en tinc, no.

Pere va a la plaça,
Pere ja l'hi compra
Pere ja l'hi porta
Pere ja és aquí.
Margarideta, lleva't de matí.

Fernando Lopes Graça (1906-1994)

Acordai

Acordai, acordai
Homens que dormis
A embalar a dor
Dos silêncios vis
Vinde no clamor
Das almas viris
Arrancar a flor
Que dorme na raíz.

*Desperteu, desperteu
homes que dormiu
bressolant el dolor
dels vils silencis.
Véniu al clamor
de les ànimes virils
a arrencar la flor
que dorm a l'arrel.*

Acordai, acordai
Raios e tufões
Que dormis no ar
E nas multidões
Vinde incendiar
De astros e canções
As pedras do mar
O mundo e os corações.

*Desperteu, desperteu
llamps i tifons
que dormiu a l'aire
i entre les multituds.
Véniu a incendiar
d'estrelles i cançons
les pedres del mar
el món i els cors.*

Acordai, acendei
De almas e de sóis
Este mar sem cais
Nem luz de faróis
E acordai depois
Das lutas finais
Os nossos heróis
Que dormem nos covais
Acordai!

*Desperteu, enceneu
d'ànimes i sols
aquest mar sense moll
sense llum dels fars
i acordeu després
dels combats finals
els nostres herois
que dormen a les tombes.
Desperteu!*

José Afonso (1929-1987)

Menino d'ouro

O meu menino é d'ouro é de
ouro fino
Não façam caso que é
pequenino.

*El meu noi és d'or, és d'or fi,
no feu cas que és petit.*

O meu menino é d'ouro d'ouro
fagueiro
Hei de levá-lo no meu veleiro.

*El meu noi és d'or, d'or tendre,
he de portar-lo al meu veler.*

Venham aves do céu pousar
de mansinho
Por sobre os ombros do meu
menino.

*Vinguin els ocells de l'aire a
aterrar suaument
sobre les espatlles del meu noi.*

Venham comigo venham que
eu não vou só
Levo o menino no meu trenó.

*Vinguin amb mi, vinguin, que
no vaig sol,
porto el noi al meu trineu.*

Quantos sonhos ligeiros p'ra
teu sossego
Menino avaro não tenhas
medo.

*Quants somnis lleugers per a la
teva tranquil·litat,
noi avar, no tinguis por.*

Onde fores no teu sonho
quero ir contigo
Menino d'ouro sou teu amigo.

*Vagis on vagis en el teu somni,
vull anar amb tu,
noi d'or, soc el teu amic.*

Venham altas montanhas
ventos do mar
Que o meu menino nasceu
p'ra amar.

*Vinguin altes muntanyes, vents
del mar,
que el meu noi va néixer per
estimar.*

Menino do Bairro Negro

Olha o sol que vai nascendo,
anda ver o mar
Os meninos vão correndo, ver
o sol chegar.

*Mira com surt el sol, vine a
veure el mar,
els nois surten corrent a veure els
primers rajos del sol.*

Menino sem condição irmão
de todos os nus
Tira os olhos do chão vem ver
a luz
Menino do mal trajar um
novo dia lá vem
Só quem souber cantar vira
também.

*Noi pobre, germà de tots els nus,
aparta els ulls del terra, vine a
veure la llum
noi esparracat, s'acosta un nou
dia
només aquells que sàpiguen
cantar vindran també.*

Negro bairro negro bairro
negro
Onde não há pão não há
sossego.

*Negre barri, negre barri, negre
on no hi ha pa, no hi ha
tranquil·litat.*

Menino pobre o teu lar
Queira ou não queira o papão
Há-de um dia cantar esta
canção

*Noi pobre, la teva llar
vulgui o no vulgui l'home del
sac,
hi haurà un dia en què cantarà
aquesta cançó.*

Olha o sol que vai nascendo,
anda ver o mar
Os meninos vão correndo, ver
o sol chegar.

*Mira com surt el sol, vine a
veure el mar,
els nois surten corrent a veure els
primers rajos del sol.*

Se até da gosto cantar se toda
a terra sorri
Quem te não há-de amar
menino a ti
Se não é fúria a razão, se toda
a gente quiser
Um dia há-de aprender haja
o que houver.

Negro bairro negro bairro
negro
Onde não há pão há sossego.

Menino pobre o teu lar
Queira ou não queira o papão
Há-de um dia cantar esta
canção

Balada de outono

Águas passadas do rio
Meu sono vazio não vão
acordar
Águas das fontes calai
Ó ribeiras chorai,
que eu não volto a cantar

Rios que vão dar ao mar
Deixem meus olhos secar
Águas das fontes calai
Ó ribeiras chorai
Que eu não volto a cantar

Águas das fontes calai
Ó ribeiras chorai
que eu não volto a cantar

Águas do rio correndo
Poentes morrendo
p'ras bandas do mar

*Si m'agrada cantar, si tota la
terra somriu,
qui no haurà d'estimar-te, noi;
si no hi ha fúria a la raó, si
tothom ho volgués,
un dia hauràs d'aprendre passi
el que passi.*

*Negre barri, negre barri, negre
on no hi ha pa, no hi ha
tranquil·litat.*

*Noi pobre, la teva llar
vulgui o no vulgui l'home del
sac,
hi haurà un dia en què cantarà
aquesta cançó.*

*Aigües que ja han passat pel riu
el meu somni buit no es
despertarà.
Aigües de les fonts, calleu
oh, rius, ploreu,
que jo no tornaré a cantar.*

*Rius que desemboquen al mar,
deixeu que els meu ulls
s'assequin.
Aigües de les fonts, calleu
oh, rius, ploreu
que jo no torno a cantar.*

*Aigües de les fonts, calleu
oh, rius, ploreu,
que jo no tornaré a cantar.*

*Aigües del riu corrent
postes de sol morint
al costat del mar.*

Águas das fontes calai
Ó ribeiras chorai
que eu não volto a cantar

*Aigües de les fonts, calleu
oh, rius, ploreu,
que jo no tornaré a cantar.*

Rios que vão dar ao mar
Deixem meus olhos secar
Águas das fontes calai
Ó ribeiras chorai
que eu não volto a cantar

*Rius que desemboquen al mar,
deixeu que els meu ulls
s'assequin.
Aigües de les fonts, calleu
oh, rius, ploreu,
que jo no tornaré a cantar.*

Coro das maçadeiras

Cant de treball de la villa de Póvoa de Lanhoso

Este linho é mourisco
e a fita dele namora
quem daqui não tem amores
tira o chapéu vá-se embora

*Aquest lli és morisc
i la seva cinta enamora
qui no té amors,
treu-te el barret, marxa.*

Ai-a-li-o-lai-o-lai-lalolé
lai-a-ró meu bem
regala-te o meu amor
regala-te e passa bem

*Ai-a-li-o-lai-o-lai-lalolé
lai-a-ró, estimat meu,
regala't el meu amor
regala't i passi-ho bé.*

O minha mãe dos trabalhos
para quem trabalho eu
trabalho mato meu corpo
não tenho nada de meu

*Oh, mare meva de les feines
per a qui treballo jo
el treball mata el meu cos
no tinc res que sigui meu.*

Maçadeiras lá de baixo
maçai o meu linho bem
não olheis para o portelo
que a merenda logo vem

*"Maçadeiras" de baix
amaceu bé el meu lli
no mireu el portal
que el berenar arriba aviat.*

Ai-a-li-o-lai-o-lai-lalolé
lai-a-ró meu bem
regala-te o meu amor
regala-te e passa bem

*Ai-a-li-o-lai-o-lai-lalolé
lai-a-ró, estimat meu
regala't el meu amor
regala't i passi-ho bé.*

José Lopes Gato

Alentejo, Alentejo

Cançó popular portuguesa

Eu sou devedor à terra
A terra me está devendo
A terra paga-me em vida
Eu pago à terra em morendo

*Estic en deute amb la terra
la terra em deu
la terra em paga en vida
jo pago la terra morint.*

Alentejo, Alentejo
Terra sagrada do pão!
Eu hei-de ir ao Alentejo,
mesmo que seja no Verão

*Alentejo, Alentejo
Terra sagrada del pa!
He d'anar a l'Alentejo,
encara que sigui a l'estiu.*

Ver o doirado trigo
na imensa solidão
Alentejo, Alentejo
Terra sagrada do pão

*Veure el blat daurat
en la immensa solitud.
Alentejo, Alentejo
terra sagrada del pa.*

José Manuel Pinheiro (1966)

Ferreiro, guarda a filha

Cançó popular portuguesa

Ó ferreiro guarda a filha
Não a ponhas à janela
Que anda aí um rapazinho
Que não tira os olhos dela

*Oh, ferrer, guarda la filla,
no la deixis a la finestra,
que hi ha un noi per aquí
que no li treu els ulls de sobre.*

Vai tu, vai tu, vai ela
Vai tu pra casa dela

*Vès tu, ves tu, vagi ella
ves tu a casa seva.*

Vai tu, vai tu, vai ela
Vai tu pra casa dela

*Vès tu, ves tu, vagi ella
ves tu a casa seva.*

Ó ferreiro guarda a filha
Não a ponhas a postigo
Que vem aí um rapazinho
Que á quer levar consigo

*Oh, ferrer, guarda la filla,
no la deixis al finestró,
que ve un noi
que se la vol endur amb ell.*

Vai tu, vai tu, vai ela
Vai tu pra casa dela

*Vès tu, ves tu, vagi ella
ves tu a casa seva.*

És do meu gosto
És da minha opinião
Hei-de amar a moreninha
Da raíz do coração

*Ets del meu gust,
ets de la meva opinió
he d'estimar aquesta moreneta
des del fons del meu cor.*

Ó ferreiro guarda a filha
Não a ponhas ao portal
Que anda aí um rapazinho
Que a quer por bem ou mal

*Oh, ferrer, guarda la filla,
no la deixis al portal,
que hi ha un noi per aquí
que la vol per bé o per mal.*

Escondido

Cançó popular argentina

Escondido no te escondas,
no te escondas que te vi
Escondido que sí, escondido
que no
Y esta vez no te escondas,
no que te encuentro yo

*Amagat, no t'amaguis,
no t'amaguis que t'he vist.
Amagat que sí, amagat que no
i aquesta vegada no t'amaguis,
que et trobo jo.*

A la una yo no miro,
a las dos no miraré
A las tres salgo a buscarte
y a las cuatro te encontré

*A la una jo no miro,
a les dues no miraré
a les tres surto a buscar-te
i a les quatre et trovaré.*

Escondido que sí,
escondido que no
Y esta vez no te escondas,
no que te encuentro yo.

*Amagat que sí,
amagat que no
i aquesta vegada no t'amaguis,
que et trobo jo.*

Luiz Bonfá (1922-2001)

Manhã de Carnaval

Text d'Antônio Maria (1921-1964)

Manhã, tão bonita manhã
Na vida, uma nova canção
Cantando só teus olhos
Teu riso, tuas mãos
Pois há de haver um dia
Em que virás

*Matí, que bonic matí
a la vida, una nova cançó
cantant només els teus ulls
el teu riure, les teves mans
perquè hi haurà un dia
en què vindràs.*

Das cordas do meu violão
Que só teu amor procurou
Vem uma voz
Falar dos beijos perdidos
Nos lábios teus

*De les cordes de la meua
guitarra
que només el teu amor buscava
arriba una veu
per parlar dels petons perduts
als teus llavis.*

Canta o meu coração
Alegria voltou
Tão feliz a manhã
Deste amor

*Canta el meu cor,
l'alegria ha tornat
que felix el mati
d'aquest amor.*

Antonio Carlos “Tom” Jobim (1927-1994)

Água de beber

Eu quis amar, mas tive medo
E quis salvar meu coração
Mas o amor sabe um segredo
O medo pode matar o seu
coração

*Volia estimar, però tenia por
i volia salvar el meu cor,
però l'amor coneix un secret,
la por pot matar el teu cor.*

Água de beber
Água de beber, camará

*Aigua per beure
aigua per beure, camarada.*

Eu nunca fiz coisa tão certa
Entrei pra escola do perdão
A minha casa vive aberta
Abri todas as portas do
coração

*Mai he fet res tan correcte,
em vaig unir a l'escola del perdó
la meua casa sempre oberta,
he obert totes les portes del cor.*

Água de beber
Água de beber, camará

*Aigua per beure
aigua per beure, camarada.*

Eu sempre tive uma certeza
Que só me deu desilusão
É que o amor é uma tristeza
Muita mágoa, demais para
um coração

*Jo sempre vaig tenir una certesa
que només em va donar
desil·lusions,
és que l'amor és una tristesa
massa mal de cor, massa per a
un cor.*

Água de beber
Água de beber, camará

*Aigua per beure
aigua per beure, camarada.*

Irving Berlin (1888-1989)

Puttin' on the Ritz

Have you seen the well-to-do
Up and down Park Avenue,
On that famous thoroughfare
With their noses in the air,
High hats and Arrow collars
White spats and lots of
dollars,
Spending every dime
for a wonderful time.

If you're blue,
and you don't know where to
go to
Why don't you go where
fashion sits?
Puttin' on the Ritz.
Different types who wear a
day coat
Pants with stripes
And cutaway coat, perfect fits
Puttin' on the Ritz

Strolling up the Avenue so
happy
All dressed up just like an
English chappie
Very snappy
Come, let's mix where
Rockefellers
walk with sticks
Or "um-ber-ellas" in their
mitts
Puttin' on the Ritz

*Has vist els rics
amunt i avall per Park Avenue?
Per aquesta famosa avinguda
amb els nassos aixecats,
barrets de copa i colls de camisa,
polaines blanques i molts dòlars,
gastant cada cèntim
per passar una meravellosa
estona.*

*Si estàs trist
i no saps on anar,
per què no vas on és la moda?
Vestint de gala al Ritz
diferent tipus vestint abrics,
pantalons de ratlles i jaqué,
ajustats a la perfecció
vestint de gala al Ritz.*

*Passejant per l'avinguda tan
feliços,
tots vestits com joves anglesos,
molt elegants
vine, anem on els Rockefeller
passegen amb els seus bastons
i paraigües a les mans
vestint de gala al Ritz.*

José Afonso

Maió, maduro maió

Maio maduro Maio, quem te
pintou?
Quem te quebrou o encanto,
nunca te amou
Raiava o sol já no Sul
E uma falua vinha lá de
Istambul

*Maig, maig madur, qui et va
pintar?
Qui et va trencar l'encant, mai
et va estimar
el sol ja brillava al Sud
i una falua va venir d'Istanbul.*

Sempre depois da sesta
chamando as flores
Era o dia da festa Maio de
amores
Era o dia de cantar
E uma falua andava ao longe
a varar

*Sempre després de la migdiada
criquant les flors
era el dia de la festa Maig
d'amors
era el dia de cantar
i una falua va quedar varada en
la llunyania.*

Maio com meu amigo quem
dera já
Sempre no mês do trigo se
cantará
Qu'importa a fúria do mar
Que a voz não te esmoreça
vamos lutar

*Maig amb el meu amic, tant de
bo pugui estar amb ell
sempre en el mes del blat es
cantarà
què importa la fúria del mar
que la veu no et debiliti, lluitem.*

Numa rua comprida el rei
pastor
Vende o soro da vida que
mata a dor
Anda ver, Maio nasceu
Que a voz não te esmoreça a
turba rompeu

*En un carrer llarg el rei pastor
ven el sèrum de la vida que
mata el dolor
vine a veure, Maig ha nascut
que la veu no et defalleixi, la
multitud s'ha dissolt.*

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera

Text de Joan Maragall

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat.
Que volei! Contemplem-la
en sa dolça majestat!

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Oh bandera catalana!,
nostre cor t'és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:
voleiant al grat de l'aire,
el camí assenyalaràs.
Dóna veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

La Casa dels Cants

Dissabte, 27.04.24 – 18 h

Petit Palau

Cor de Noies de l'Orfeó Català & Vilamajó

Esther Pinyol, arpa

Maria Mauri, piano

Cor de Noies de l'Orfeó Català (Laia Santanach, preparadora del Cor de Noies)

Lluís Vilamajó, director

F. Mendelssohn: “Bunte Schlangen, zweigezüngt!”, d’*Ein Sommernachtstraum*, op. 61 núm. 3

R. Schumann: “In meinem garten”, de *Drei Gedichte*, op. 29 núm. 2

J. Rheinberger: “Frühmorgens”, de *Maitag*, op. 64 núm. 1

E. W. Elgar: *The snow, Fly i Singing bird*, op. 26 part I-II

A. Hasselmans: *La source* (arpa sola)

B. Britten: “There is no Rose” i “As a dew in April”, de *Ceremony of carols*

M. Vila: “El silenci de les pedres”, d’*El clam de la terra*

F. Mompou: *Ocell trist i Agitato* (piano sol)

A. García Abril: *Tres acuarelas aragonesas*

O. Gjeilo: *Tundra*

B. Vivancos: *Floreixen les espines*

Preu: 15 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Gubert – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

